

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

Pœnitentia quid sit, & quotplex sit, & de tribus ueræ p[œ]ni[tenti]æ
partibus. c. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

De sacramento penitentie.

C Tractatus iij. primum partis Sacerdotalis; de sacro penitentie.
C Penitentia quid sit, et quotuplex sit, et de tribus vere. Penitentia paribus. Cap. 1.

Pnitia est pterita mala plágere, et plágēda iterū nō 2mittere. De Penit. dist. 3. c. Penitentia. Hoc est q̄ ille, q̄ vere cupit penitere, sit bñ 2trit, idest dolorē habeat de peccatis cōmissis et pteritis; et firmiter disponat et pponat deinceps illa vel alia, idest nullū peccatum mortale 2mittere. **E**st autē triplex Pnitia. s. solēnis, publica, et secreta. Solēnis Pnitia est, q̄ p̄ ep̄m solēniter in 4. feria circū indicis, ppter peccata enormia et publica. s. o. dist. c. In capite. Et hēc solū ab ep̄o, et non a sacerdote indicēda est: nisi de speciali mandato ep̄i. Et de hac in Pontificali agit. **A**lia est penitentia publica, sicut peregrinatio eūz baculo cubitali, vel huiusmodi: q̄ a sacerdote parochiali, et a quolibet cōfessore potest imponi. s. i. q. i. c. Si quis q̄ non est fin Augustinū imponēda iuuenib⁹, et marime mulieribus. s. o. dist. Penitentes. **T**ertia est Pnitia primata, que quotidie imponitur, dū ḡs p̄tā sua sacerdoti sacer aliter cōfitetur. s. o. q. 6. ca. presbyteri. s. o. q. 1. Si peccauerit. **C**dis autē vera Pnitia habet tres partes. Prima est, Ordinis 2tritio: q̄ cōsistit in dolore peccatorum pteritorum, et dispositione pro posse, diuina adiuuante gratia, amplius nō peccādi. Secunda est, Ordinis 2fessio: q̄ cōsistit in integra, et lachrymabili oris cōfessione om̄is peccatorū corā sacerdote. Tertia est, Satisfactio p̄ pcis, ad arbitriū sacerdotis imponēda iuxta ipsius discretionē, et cōfidentis opportūna correctionē q̄ fit in oratione, eleemosynis, et ieiunio, oīa. n. alia afflictionis, misericordie, ac spiritualia opera ad hēc tria reducunt. Et hēc tria sunt hūlī sacrī materia. **E**x cōcilio Florenzio. Quartū sacramētū est Pnitia: cuius quasi materia sunt actus

Confessio est a Deo instituta.

40

actus Domini: quod in tres distinguit partes. Quarum prima est confessio contritio: ad quam pertinet, ut doleat de peccato commisso, cum proposito non peccandi de cetero. Secunda est. Oratio confessionis: ad quam pertinet ut perior oratio peccata, quod memoria habet, suo sacerdoti contineatur integraliter. Tertia est. Satisfactione pro peccatis sum arbitrii sacerdotis: quod quidem principium sit per orationem, ieiunium, celestem ostensionem. **F**orma autem huius sacramenti est absolo a peccatis suis: quod dicitur ab ore sacerdotis perferri. **E**nibet legitur. Forma huius sacramentorum est ibidem absolucionis: quod sacerdos perfert cum dicit: Ego te absoluo. **D**ia autem alia sunt ad solennitatem: quod tamen non sunt permittenda. **M**inister autem huius sacramentorum est Sacerdos: rite ordinatus ordinarii, vel delegatus habens permissionem a papa, vel a episcopo. **E**nibet legitur. Minister huius sacramentorum est Sacerdos habens auctoritatem absolucionis, vel ordinarii, vel ex confirmatione superioris. **E**ffectus vero huius sacramentorum est absolutionis a peccatis. Unde legitur. Effectus sacramentorum penitentiae est absolutionis a peccatis hec ibi. Est etiam liberatio a peccatis inferni, et restitutio diuinorum gratiarum.

De triplici confessione: et quod auricularis confessio de iure dimicatur, siue a deo fit instituta: et de peccatis circumstantiis remittendis. Cap. 2.

Onus notandum quod triplices sunt confessiones. Una mentalis, quod est recognitio peccati contra deum in corde; et haec fuit tempore legis naturae statim post peccatum. Secunda est ceremonialis confessio: si per peccatum tali peccato offerat tale sacrificium: scilicet peccatum in alio peccato offerat aliud. Et haec fuit in lege mosaica. Tertia est confessione sacramentalis, quod fit sacerdoti: quod est de necessitate salutis cunctis peccatis in omnibus triplice ratione. **P**rimo ex Christi institutione: quod est institutum implicite et explicite. Implicite in figura, dum dixit leproso Iudeus. Glorificate me sacerdoti. Explicite, cum Iohannes 20, dicit apostolus, et per eos omnes sacerdotibus: Accipite spiritum sanctum: quod remanserit peccatum, remittuntur eis tecum. Ibi enim dicit sacerdotibus patens indicandi et remittendi: quod regreditur manifestatione de ipsis peccatis, quod est confessio. Quibus autem dat patens indicandi de aliqua causa, dat eis patens cognoscendi de illa. Nullus enim potest indicare, et esse bonus iudicis de eis quod ignorat. Sacerdos autem non potest cognoscere sufficienter facta conscientiae peccatoris, nisi peccator ei per confessionem confessum aperiat: et sic Christus confessionem oris instituit. **S**ecundo, ex doctoribus et scripturarum testificatione confessio sacramentalis est necessaria. Ambrosius in libro de Paradiso: et habet de peccatis dist. 1. c. non potest.